Η αγία Σοφία και οι άγιες κόρες της, Πίστις, Ελπίς και Αγάπη (Λάμπρος Κ. Σκόντζος, Θεολόγος - Καθηγητής)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Σεπτεμβρίου, 2022

Η **οικογένεια** αποτελεί πρώτιστη αξία για την χριστιανική μας πίστη, η οποία χαρακτηριζόταν στην αρχαία εποχή ως «κατ οίκον εκκλησία». Μια από αυτές τις άγιες οικογένειες υπήρξε και αυτή της **αγίας Σοφίας και των θυγατέρων της, Πίστεως,**
Ελπίδος και Αγάπης. Έζησαν τον 2ο μ. Χ. αιώνα, όταν βασίλευε στη Ρώμη ο ειδωλολάτρης και έκφυλος
αυτοκράτορας Αδριανός (117-138). Κατάγονταν από την Ιταλία. Η Σοφία είχε ευγενή καταγωγή. Χήρεψε πολύ νέα, μένοντας με τις τρεις θυγατέρες της. Ζούσε ενάρετη και αγνή ζωή, μεγαλώνοντας τα τρία βλαστάρια της ως αληθινές Χριστιανές κόρες, διαφέροντας από τις κόρες των ειδωλολατρών, τις οποίες μεγάλωναν μέσα στην ακολασία, που υπαγόρευε η λατρεία των ανήθικων «θεών» τους. Τους έδωσε, όχι τυχαία, τα ονόματα των **τριών κορυφαίων χριστιανικών αρετών**, που αναφέρει ο
απόστολος Παύλος, «*νυνί δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη*» (Α΄ Κορ.13, 13).

Για κάποιο λόγο αναγκάστηκε να μεταβεί μαζί με τις κόρες της να ζήσει στη Ρώμη, στη μεγάλη πόλη, όπου κυριαρχούσε η πιο χυδαία μορφή της ειδωλολατρίας και άκμαζε η ακολασία, όπου συνέχιζαν να βιώνουν με ακρίβεια τη χριστιανική ζωή, χωρίς να τις αγγίζει η ηθική κατάπτωση των ειδωλολατρών. Προσπαθούσαν δε να δείχνουν με το παράδειγμά τους τη νέα εν Χριστώ ζωή. Οι ειδωλολάτρες όμως ρωμαίοι, οι οποίοι μισούσαν θανάσιμα τους Χριστιανούς τις κατάγγειλαν στις αρχές ότι δεν τιμούν τους «θεούς» της αυτοκρατορίας και δεν συμμετέχουν στην καθιερωμένη θυσία προς τιμήν του «θεού» αυτοκράτορα. Αυτό άλλωστε σήμαινε για τους ρωμαϊκούς νόμους έσχατη προδοσία και τιμωρούνταν με θάνατο, αν δεν άλλαζαν γνώμη.

Ο Αντίοχος, διοικητής της Ρώμης, ενημέρωσε τον Αδριανό, ότι η πατρικία Σοφία, μαζί με τις τρεις κόρες της είναι Χριστιανές. Ο αυτοκράτορας διέταξε να τις συλλάβουν και να τις οδηγήσουν δέσμιες μπροστά του. Προσπάθησε με κολακείες να τις μεταπείσει να αρνηθούν την πίστη τους και να θυσιάσουν στα είδωλα. Κατόπιν τις
ξεχώρισε, φυλάκισε χωριστά τη μητέρα από τις κόρες της, ώστε να μη μπορούν να

ενθαρρύνονται μεταξύ τους. Όμως η Σοφία βρήκε τον τρόπο και επικοινώνησε με τις κόρες της, στις οποίες σύστησε εμμονή στην πίστη τους με κάθε τίμημα. Εκείνες απάντησαν στη μητέρα τους ότι δεν πρόκειται να προδώσουν την πίστη τους στο Χριστό, αψηφώντας ακόμα και τις απειλές των φρικτών μαρτυρίων και του θανάτου. Ας σημειωθεί πως η Πίστις ήταν δώδεκα χρονών, η Ελπίδα δέκα και η Αγάπη εννέα! Ο δικαστής, με κολακείες και απειλές προσπαθούσε να μεταπείσει τις αγνές Χριστιανές κόρες να θυσιάσουν στα είδωλα. Αλλά εκείνες με ένα στόμα του απαντούσαν ότι ο Χριστός είναι ο Νυμφίος της ψυχής τους και πως δεν είχαν σκοπό να προδώσουν την αγάπη τους και την πίστη τους για Εκείνον. Εκείνος, ενώ θαύμασε το ηρωικό φρόνημα των τριών ανήλικων κοριτσιών, γέμισε με οργή την ψυχή του. Αποφάσισε να τις χωρίσει, φυλακίζοντάς τες σε ξεχωριστά κελιά, ελπίζοντας πως θα μπορούσε ευκολότερα θα τους άλλαζε γνώμη.

Τότε ξεκίνησαν τα μαρτύρια. Άρχισαν από την Πίστη. Την οδήγησαν μπροστά του, παροτρύνοντάς την να θυσιάσει στη «θεά» Αρτέμιδα, όπως έκαναν οι παρθένες των ειδωλολατρών. Εκείνη αρνήθηκε και γι’ αυτό την παρέδωσε στους βασανιστές της. Την έγδυσαν και την μαστίγωσαν μέχρι λιποθυμίας. Τις έκοψαν τα στήθη, αλλά αντί να τρέξει αίμα έτρεξε γάλα! Την ξάπλωσαν σε πυρακτωμένη σχάρα και ενώ το άγουρο σώμα της βασανιζόταν, εκείνη υμνούσε το Θεό. Μετά την έριξαν σε πυρακτωμένο καζάνι με πίσσα, όμως διασώθηκε θαυματουργικά, προκαλώντας το θαυμασμό των δημίων της. Στο τέλος την αποκεφάλισαν.

Ύστερα έφεραν μπροστά του την Ελπίδα, την οποία προέτρεψε να θυσιάσει στην Αρτέμιδα. Εκείνη αρνήθηκε με θάρρος και στηλίτευσε την τακτική τους να της ζητούν να πράξει αντίθετα με την πίστη της. Την υπέβαλλαν στα μαρτύρια. Αφού την έγδυσαν την μαστίγωσαν άγρια με βούνευρα. Μετά την έριξαν σε πυρακτωμένο καμίνι, όμως ο Θεός τη διέσωσε για να δείξει στους ειδωλολάτρες τη δύναμή Του. Τη συνέχεια την κρέμασαν σε ξύλο και τις ξέσχιζαν τις παιδικές σάρκες της με σιδερένια
νύχια και στη συνέχεια την έριξαν σε κοχλάζουσα πίσσα. Ο Θεός και πάλι τη διέσωσε
προς καταισχύνη των βασανιστών της. Εκείνοι εξοργισμένοι της απέκοψαν το κεφάλι.

Κατόπιν ήρθε η σειρά της εννιάχρονης Αγάπης. Πίστευαν πως το μαρτύριο και ο θάνατος των αδελφών της θα ήταν αρκετό να κάμψει την παιδική της ψυχή και να θυσιάσει στην απαίσια «θεά». Όμως και εκείνη ομολόγησε με περισσό θάρρος την πίστη της στο Χριστό και αποζήτησε το μαρτύριο να πάει να συναντήσει τις άγιες και
ηρωικές αδελφές της στον ουρανό. Τότε οι δήμιοι την κρέμασαν και της τέντωσαν τα παιδικά της μέλη, ώστε έσπασαν οι αρθρώσεις των οστών της. Μετά την οδήγησαν και αυτή στο πυρακτωμένο καμίνι. Όταν έφτασαν εκεί η ηρωική κόρη πήδησε μόνη

της στις θεριεμένες φλόγες. Αλλά έγινε και πάλι το θαύμα, οι φλόγες δεν την άγγιξαν!
Οι φλόγες μάλιστα έφυγαν από το καμίνι, πέφτοντας επάνω στους ειδωλολάτρες, κατακαίοντας πολλούς! Στο τέλος την αποκεφάλισαν και αυτή, ολοκληρώνοντας την τριπλή θυσία.

Η μητέρα τους Σοφία αφέθηκε να πλησιάσει τα ιερά λείψανα των ηρωικών θυγατέρων της. Τα αγκάλισε, τα καταφίλησε με δάκρυα, ευχαριστώντας το Θεό που τα άγια βλαστάρια της δεν πρόδωσαν το Χριστό και αξιώθηκε η ίδια να γίνει μητέρα Μαρτύρων. Ύστερα τα μύρωσε και στη συνέχεια τα έθαψε με τιμές σε κοντινό μυστικό ναΐσκο. Ύστερα από τρεις ημέρες, και ενώ προσευχόταν πάνω από τους τάφους των Μαρτύρων θυγατέρων της, παρακαλούσε το Θεό να την πάρει από αυτό τον κόσμο και να την οδηγήσει κοντά στις κόρες της. Ο Θεός εισάκουσε την προσευχή της και ξεψύχησε την ίδια στιγμή. Η ιερή τους μνήμη εορτάζεται στις **17 Σεπτεμβρίου.**